

Arrest

nr. 162 709 van 24 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 oktober 2012 met referentienummer 21298.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 februari 1982.

Op 21 oktober 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 2 mei 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) de aanvraag van 21 oktober 2010 onontvankelijk. Deze beslissing wordt op 7 mei 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 7 mei 2012 neemt de gemachtigde de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen. Deze beslissing wordt op 7 mei 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 29 mei 2012 tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen onontvankelijkheidsbeslissing van 2 mei 2012.

Op 28 juni 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 23 juli 2012 verklaart de gemachtigde de aanvraag van 28 juni 2012 onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing die op 8 augustus 2012 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven als volgt luiden:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.06.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

*W.(...), A.(...) (R.R.: (...))
Geboren te Gujranwala op 01.02.1982
Nationaliteit: Pakistan
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag d.d. 28.06.2012 een vervallen paspoort voor op naam van W.(...) A.(...), uitgereikt op 24.09.2001 en geldig tot 23.09.2006. Hoewel artikel 9ter §2 het aantonen van identiteit ook toelaat door andere middelen dan een geldig paspoort, eist het daarentegen het aantonen van "de constitutieve elementen van identiteit". Krachtens wil van de wetgever berust deze bewijslast bij de aanvrager; hij kan niet worden omgekeerd en wordt opgelegd bij de indiening van de aanvraag, wat betekent dat de aangevoerde stukken op datzelfde ogenblik van indiening een actuele waarde moeten hebben, meer bepaald een bewijswaarde die in waarachtigheid niet ter discussie kan worden gesteld (Arrest 193/2009 Grondwettelijk Hof d.d. 26 november 2009 en Toelichting bij Art. 9ter) en die dus sluitend moet zijn. De constitutieve elementen van identiteit doelen tevens op het element nationaliteit, wat in tegenstelling tot bv. geboorteplaats en -datum een identiteitsgegeven is dat onderhevig is aan wijziging. Aangezien de last van actuele bewijsvoering bij de aanvrager rust, komt het hem toe bij indiening van zijn aanvraag een afdoend bewijs van op dat ogenblik actuele nationaliteit te leveren. Slechts op deze wijze laat de aanvraag trouwens de medische appreciatie toe met betrekking tot mogelijke en beschikbare behandeling in zijn land van herkomst of verblijf. De plicht tot actuele bewijsvoering kan derhalve onbetwistbaar worden afgeleid uit de finaliteit van de procedure. Een op datum van indiening van de aanvraag 9ter verlopen paspoort levert slechts sluitend bewijs van nationaliteit en identiteit tot de vervaldatum. Bovendien dienen alle documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bovendien blijkt nergens uit het dossier dat betrokkene enige naarstigheid zou hebben aan de dag gelegd voor het bekomen van een nieuw, geldig paspoort.

Gezien de bewijslast niet kan worden omgekeerd, blijft betrokkene in onderhavig geval in gebreke, gezien hij in gebreke blijft zijn actuele nationaliteit aan te tonen: de aanvraag moet bijgevolg onontvankelijk worden verklaard (Art. 9ter §2 en §3 - 2° en Arrest 73.696 RW d.d. 20 januari 2012)."

Op 23 juli 2012 neemt de gemachtigde de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen. Deze beslissing wordt op 8 augustus 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 11 oktober 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 16 mei 2013 verklaart de gemachtigde de aanvraag van 11 oktober 2012 ontvankelijk. Op 27 februari 2014 verklaart de gemachtigde de aanvraag van 11 oktober 2012 ongegrond. Deze beslissing wordt op 13 maart 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Op 11 april 2014 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen de ongegrondheidsbeslissing van 27 februari 2014 bij de Raad. Bij arrest van 26 februari 2015 met nummer 139 470 vernietigt de Raad de ongegrondheidsbeslissing van 27 februari 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing dateert van 23 juli 2012 waarbij de aanvraag van 28 juni 2012 onontvankelijk wordt verklaard omdat de verzoekende partij in gebreke blijft om haar actuele nationaliteit aan te tonen. Op 11 oktober 2012 dient de verzoekende partij echter opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 16 mei 2013 wordt de aanvraag van 11 oktober 2012 ontvankelijk verklaard. Op 27 februari 2014 verklaart de gemachtigde de aanvraag van 11 oktober 2012 ongegrond. Bijgevolg is de medische situatie van de verzoekende partij al éénmaal onderzocht. Op 11 april 2014 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen de ongegrondheidsbeslissing van 27 februari 2014 bij de Raad. Bij arrest van 26 februari 2015 met nummer 139 470 vernietigt de Raad de ongegrondheidsbeslissing van 27 februari 2014. Gelet op de vernietiging van de beslissing van 27 februari 2014 moet de medische situatie van de verzoekende partij opnieuw ten gronde worden beoordeeld.

De verzoekende partij wil de vernietiging van de huidige bestreden beslissing bewerkstelligen opdat haar medische situatie wordt onderzocht. De Raad kan enkel vaststellen dat de identiteitsproblematiek zich niet heeft voorgedaan bij de aanvraag van 11 oktober 2012 en dat de medische situatie van de verzoekende partij opnieuw ten gronde wordt beoordeeld. Een vernietiging van de huidige bestreden beslissing kan bijgevolg geen nuttig effect opleveren. Ter terechtzitting wordt bevestigd dat nog geen nieuwe beslissing werd genomen met betrekking tot de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 11 oktober 2012. Het belang van de verzoekende partij bij de huidige procedure moet in vraag worden gesteld. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet de verzoekende partij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12*

december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Op de terechtzitting van 27 januari 2016 wordt de verzoekende partij gevraagd naar haar belang, waarop zij stelt dat zij zich naar de wijsheid van de Raad zal gedragen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog, waarin zij geen standpunt inneemt, in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een direct en persoonlijk belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Door zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen, maakt de advocaat van de verzoekende partij op generlei wijze duidelijk wat het belang van de verzoekende partij nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep gelet op de concrete gegevens van de zaak. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen .

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Gelet op het voorgaande, moet het beroep verworpen worden als zijnde onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS